

*Hela Sverige
ska leva!*

Västmanlands Länsbygderåd

U-Svängen

Nr 3/2017 • Oktober

Informationsblad från Länsbygderådet i Västmanland

Upplaga 250 ex

Kungsåras lån... Sid 3

Munktorps Sockengille... Sid 4–5

Jämställdhet – vad är det?... Sid 6

Bra byalagsförsäkring... Sid 7

Redaktörens ruta

Efter en sommar som vädermässigt kunde ha varit bättre, så har nu hösten tagit över. Skogen är full av både svampar och bär och lövträden har fått höstens varma färger i rött och gult. Själv hoppar jag omkring på kryckor i väntan på en höftoperation så jag får njuta av hösten från bilfönstret.

Tyvärr läser allt fler skogsbolag sina vägar så att man som handikappad har begränsade möjligheter att komma ut i markerna. Närheten till naturen är ju en av de tillgångar som gör landsbygden attraktiv att bo på. Jag har talat med stora skogsägare om detta men de är kallsinniga och hävdar att man ju kan gå i skogen om man vill. Men tiderna har förändrats. Folk är bilburna och vill ta bilen ut i markerna. Man går gärna men inte ända hemifrån kökstrappan.

Det är tråkigt att landsbygdens folk nu alltmör stängs ute från den viktiga och livskvalitetshöjande naturen. Vi behöver alla argumenten kvar för att få folk att bli motiverade att flytta från staden ut till våra livsbejakande och avstressande landsbygdsmiljöer.

En helt annan sak. Jag behöver er hjälp!

Hjälp med att hitta byalag och utvecklingsgrupper att skriva om i U-svängen. Ni behöver inte ha gjort något speciellt. Man blir lätt hemmablind och ser inte hur viktigt det arbete är som man utför.

Ta kontakt med mig så kan vi diskutera saken. Även en slumrande grupp kan få ny energi av lite uppmärksamhet och erkännande.

Inge Larsson
070-665 45 43

E-post: virsoinge@telia.com.

Hela Sverige ska leva/Västmanland

är en ideell förening.

Rådet ska vara länken mellan centrala, regionala, kommunala och lokala aktörer. På så vis kan den lokala utvecklingen främjas.

Vill du eller dina kontakter läsa U-Svängen på nätet, gå till www.helasverige.se och klicka på "Välj länsbyggeråd" för att se Västmanland.

Ordförande har ordet:

Hösten kom med stormsteg och kvällarna blir mörkare och mörkare. Så mysigt det är att då elda i vedspisen, tända stearinljus och njuta av ställtid. Den tid då du bara är i nuet och laddar batterierna. Den energi som vi så väl behöver efter en sommar som inte varit så solig och varm som vi så gärna önskar av den.

Tid finns då också att tänka tillbaka och blicka framåt. Nyss hemkommen från en konferens i Stockholm där vi har stött och blött bland annat hur vi kan nå ut till er som medlemsförening, hur vi lockar och får med ungdomar i vår verksamhet samt den kommande Landsbygdsriksdagen 18–20 maj 2018 som äger rum i Västernorrland, närmare bestämt Örnsköldsvik med omnejd. Boka redan nu in datumerna och jag arbetar för fullt med att försöka utverka så att fler av våra medlemsföreningar kan delta.

Nu ser jag närmast fram emot den höstkonferensen som vi ordnat för andra Länsbyggeråd i landet. Vi behöver träffas för att lära av varandra och diskutera aktuella frågor. Mer om konferensen på annan plats i detta nummer av U-svängen.

Ha en härlig höst och passa på att njuta av de varma soliga dagar som bjuds. Naturen är just nu rik på både svamp och andra vitaminer att ta vara på.

Helen Fablin
Ordförande

ATT DRIVA PROJEKT!

När man talar om att driva projekt så tänker nog de flesta på att finansieringen skall komma utifrån och att man skall ha avlönad personal med i projektet. Bredband och integration är aktuella ämnen för stora projekt som ofta drivs under dessa former. Men ett projekt kan också drivas i liten och oavlönad form. Det gemensamma för ett projekt är att det har ett bestämt, tydligt och mätbart mål inom ett begränsat ämnesområde.

Det kan vara både utvecklande och roligt att driva projekt. Men det är inte bara enkelt. Många goda projektambitioner stupar redan i sin linda när de tilltänkta projektägarna ger sig ut i jakten efter finansiering. För den oinvidige är djungeln av villkor och möjligheter nästan total. Dessutom är kravet på del- och slutredovisning ibland nästan omöjliga att uppfylla. Innan man sätter igång projektarbetet är det viktigt att man studerar villkoren noga och känner efter om dessa är något man vill ställa upp på eller tror sig klara av.

Med den här lilla blänkaren vill vi komma i kontakt med våra medlemsföreningar som driver projekt och vill dela med sig av sina kunskaper och erfarenheter till kommande nummer av U-svängen då vi också skall ge exempel på var det finns projektpengar att söka.

Ni som som har information i ämnet kan ringa till:
Inge på telefon 070-665 4543
eller mejla till:
virsoinge@telia.com

Inge Larsson

KALENDARIUM

13–14 november

Öppet sockenarkiv, Kommunhuset, Munktorp
13 nov kl 9.30–12.00
14 nov kl 18.30–21.00

19 november kl 14

Gycklarshow, Tallåsgården, Munktorp

25 november kl 11–16

Julmarknad i Åvestbogården, Fagersta

9–10 december

Julmarknad vid Skantzen, Hallstahammar
Lördag kl 10–18 Söndag kl 10–17

Här kan alla våra föreningar annonsera sina aktiviteter.

Sänd uppgifter till:
virsoinge@telia.com

KUNGSÅRAS LÅN

Kungsåra Bygdegårdsförening utsågs i mars i år till årets lokala utvecklingsgrupp i Västmanland. Det är Länsbygderådet som utser och premierar den grupp som utses. När vi efter utmärkelsen träffade styrelsen så kändes det att man flera gånger återkom till en besvikelse och ett ok som hänger över föreningen. Det handlade om en nedlagd förskola och ett lån som föreningen har på grund av denna förskola. Vi tyckte att allt lät så konstigt att vi beslöt oss för att undersöka saken.

Omkring 1985 beslöt Västerås kommun att förskolan i Kungsåra skulle läggas ner då barnantalet var för litet och lokalerna kvalitetsmässigt undermåliga. Folket i Kungsåra protesterade och räknade barn. Kommunen gav sig och förskolan skulle få bli kvar. Men man måste hitta nya lokaler. Bygdegården erbjöd sig att hyra ut sina lokaler som i så fall måste byggas ut och byggas om. Kommunen tyckte att det var ett bra förslag och gick i borgen för det banklån som föreningen tvingades ta för att klara ombyggnaden. Allt gick fort och förskolan kom snabbt i gång. Föreningen hyrde ut lokalen billigt till kommunen som själva anställde personal och stod för driftskostnaderna.

Vi har talat med barn som gått i förskolan och vi har talat med föräldrar som haft sina barn där. Alla vittnar om en verksamhet som närmast kan betraktas som en Sörgårdsidyll. Vi har också talat med en av förskolelärarna Lena Hedberg som nu gått i pension. Hon berättade att man hade totalt ett trettio barn i verksamheten som omfattade både dagis, lekis och fritids. Hon anser att bättre verksamhet än den i bygdegården finns inte. Man hade naturen in på knutarna. På vintern åkte man skidor på åkern och skridskor på en liten sankmarkspöl alldeles utanför Bygdegården och varje torsdag knallade hela gänget ner till Maja i byns affär och gjorde veckans inköp.

En dag 2010 slog bomben ner. Kommunen beslöt att förskolan skulle flyttas några hundra meter ner till Kungsbyn. Man fick inte veta varför. Det skulle bara ske. Det blev stora protester från föräldrar och bygdens folk men ingenting bet på kommunens beslutsfattare som flyttade verksamheten till en mindre lokal i Kungsbyn några hundra meter bort ifrån bygdegården. Förskolans dåvarande enhetschef Ingegerd Pettersson instämmer till fullo i Lena Hedbergs lovord om verksamheten. ”Jag var bara chef för verksamheten och hade ingenting med lokalerna att göra”, säger hon och poängterar att om hon fått besluta om lokalerna så skulle beslutet nog ha blivit ett annat.

Nu står bygdegårdsföreningen där med Svarte Petter i form av ett banklån på drygt 1,2 miljoner. Borgenären, Västerås kommun, har övertagit lånet från Swedbank och gjort om det till ett räntefritt lån. De kontrollerar varje år att vi inte fått något överskott som de kan ta till amorteringar säger föreningens kassör Anita Bäckeclint som också undrar hur de med ideella krafter skall kunna bygga upp något nytt om de inte kan samla lite pengar i kassan för framtida renoveringsbehov. Hos oss arbetar alla ideellt säger hon. Vi får se hur länge vi orkar med det tunga låneoket hängande på våra axlar.

U-svängen har också talat med Sofia Wahlund på finansavdelningen i Västerås kommun. Sofia är den som handlägger denna fråga. Hon säger att hon inte kan se någon anledning till att avskryva lånet som hon anser vara en mycket bra lösning för föreningen. Hon påstår också att föreningen gått med upp till 170 000 kronor i årlig vinst under de åren som förskola bedrevs i bygdegården och undrar varför de pengarna inte amorterades på lånet.

Några sådana vinster har föreningen aldrig haft säger både den förre ordföranden Ulf Jansson och nuvarande kassören Anita Bäckeclint. Det är rent nonsens anser de och tycker att det skulle vara intressant att få veta var Sofia Wahlund fått dessa uppgifter ifrån.

Trots efterforskningar om varför förskolan flyttades har inte heller vi i U-svängen lyckats få något svar. Så tills vidare sällar vi oss frågande till den skara av ovetande föreningsmedlemmar, anställda vid förskolan, föräldrar, nu vuxna elever och kommunala tjänstemän som samstämmigt säger sig vara ovetande om anledningen till varför verksamheten flyttades. Många rykten går i bygden om varför och vi i U-svängen fortsätter leta fakta.

Inge Larsson

Ny verksamhetsledare för Coompanion i Västmanland

Anders Johansson från Götlunda har utsetts till ny verksamhetsledare för Coompanion i Västmanland. Han efterträder Marita Öberg Molin som i samband med sin pensionsdag valt att trappa ned sin arbetstid.

Anders säger att han tycker att det är jättekul att vara tillbaka i Västmanland igen. Han kommer att dela sin tid som verksamhetsledare mellan Örebro och Västmanlands län. Något som han ser fram emot, då man i båda länen har erfarna och kompetenta medarbetare.

Anders Johansson har lång och gedigen erfarenhet både från Coompanion där han arbetet i Västmanland i fjorton år och sedan som verksamhetsledare i Örebro de senaste åren.

Anders hjärta klappar extra varmt för landsbygdsfrågorna med lång erfarenhet från Leader och diverse uppdrag åt Jordbruksverket. Han representerar Coompanion i Landsbygdsnätverkets styrgrupp och samverkar med HSSL och LRF på nationell nivå i frågor rörande bredband på landsbygden. Anders ser stora utvecklingsmöjligheter inom solkraft, service, vård och omsorg och nämner exempel på platser i landet där Coompanion varit med och hittat bra lösningar på svåra problem. Medarbetarägda företag och andelsjordbruk tror Anders kan vara viktiga frågor att titta alldeles extra på för att utveckla företagandet på landsbygden.

Vi i Länsbyggerådet känner Anders från hans många år i vår organisation som han var med och startade 1998. De sista åren innan han tog arbetet som verksamhetsledare i Örebro var han ordförande i vårt Länsbyggeråd. Vi kan bara gratulera Coompanion i Västmanland för att de lyckats anställa och få tillbaka Anders till vårt län.

Inge Larsson

MUNKTORPS SOCKENGILLE

I det här numret har U-svängen besökt Munktorps sockengille eller som föreningen egentligen heter Hembyggsföreningen Munktorps sockengille. Vi fastnade för Munktorp för att namnet sockengille lät lite extra spännande. Jag kikade in på deras hemsida och tyckte att deras verksamhet väl uppfyllde de krav man kan ställa på en aktiv lokal utvecklingsgrupp. Efter kontakt med deras ordförande Sofia Uppsäll så kom vi överens om en träff vid deras bygdegård Tallåsgården.

Jag gav mig iväg till Munktorp i god tid före träffen för att skaffa mig en uppfattning om Munktorps socken. Munktorp är ett samhälle med ca 500 invånare. Övriga delen av den tidigare egna kommunens 1500 invånare verkade bo i enstaka eller små samlingar av hus spridda över hela socknen. Sockengillet har i dag 450 medlemmar och styrelsen består av hela 11 ledamöter och 4 suppleanter.

Jag träffade Sofia Uppsäll i Tallåsgården. Gården är stor och imponerande välskött. Sofia berättade att gården tidigare varit både fattigstuga, ålderdomshem och församlingshem innan sockengillet tog över den.

Till Tallåsgården hör också en tjänstebostad. Där bor gårdens allt i allo vaktmästaren Jan Gustavsson. Han sköter uthyrning, löpande underhåll och felavhjälpling. Hans engagerade arbete är ovärderligt för oss, säger Sofia.

Föreningen har en stor och utåtriktad verksamhet som, förutom av styrelsen, or-

ganiseras av fem olika kommittéer. De tre för tillfället aktivaste av dessa är kommittén för Gillesnytt som ger ut en årlig förningsskrift i vilken det finns föreningsaktuella saker men även intressanta historiska berättelser och händelser från hela socknen.

En andra kommitté som är aktiv är arkivkommittén. Den håller till i gamla kommunhusets källare där man samlat på sig ett mycket intressant historiskt arkiv från den egna socknen. De kommer att hålla arkivet öppet för allmänheten den 13–14 november. Den som har någon anknytning till Munktorps socken kan säkert hitta något intressant där.

Den tredje kommittén som Sofia talar varmt om är foto- och filmkommittén som fotograferar och filmar det mesta som händer i socknen. Något som hon är övertygad om skall bli mycket viktigt i socknens framtida historieskrivning.

Tallåsgården

Utöver dessa kommittéers arbete så ordnar styrelsen ett mycket imponerande program varje år. Årets program innehåller inte mindre än fjorton aktiviteter för allmänheten och programmet omspänner allt från föreläsning om prostataproblem till gycklarshow. På en fråga om vad som varit den populäraste aktiviteten i år svarade Sofia att det nog varit byavandringen. Vid denna årligen återkommande aktivitet besöker man några gårdar eller småbyar i socknen där de som bor på platsen berättar om dess historia.

Men visningen av sockenfilmer, allsångkväll och Valborgsfirande är också populära aktiviteter. Den 19 november blir det en familjedag med gycklarshow och då hoppas vi i styrelsen att det kommer mycket folk till Tallåsgården säger hon.

Förutom alla dessa aktiviteter så hyrs Tallåsgården ut till kalas i samband med födelsedagar, bröllop och barn – och ungdomsträffar. Vi har nu fått bra snurr på uthyrningen men vi behöver rusta upp och modernisera vårt kök säger Sofia som hoppas att det skall kunna bli gjort de närmaste åren.

Vi i Länsbyggerådet är mycket imponerade över den viktiga och breda verksamheten ni i sockengillet genomför. Ni och ert ideella arbete är ovärderliga för landsbygdsutvecklingen i er socken. Utan ert arbete skulle socknen bli kulturellt och trivselsmässigt mycket fattigare.

Inge Larsson

Delar av styrelsen.

Nya Norrland

Nya Norrland är en serieroman av författaren och serietecknaren Mats Jonsson.

När jag fick boken i min hand så kändes den stor och kompakt och långt ifrån de serietidningar jag läste som barn. Jag öppnade boken bara för att konstatera att den här kommer jag aldrig kunna ta mig igenom. Sidorna var mer än fulltecknade av svartvita serierutor. Jag började läsa flera gånger och gav upp ganska snart varje gång. Sedan började jag slå i boken och läste några rutor här och där. Då insåg jag att Nya Norrland var en av de klarsyntaste böckerna som jag läst om landsbygdens problem och då blev det sträckläsning genom hela boken.

Mats Jonsson väjer inte för att hävda att klyftan mellan stad och landsbygd allt mer framstår som en av vår tids avgörande konflikter. Boken handlar om Bollstabruk där författaren växte upp men även om Telefonplan i Stockholm dit han flyttat. Bollstabruk med sin utflyttning och sitt förfall ställs i relation till Telefonplans designbyråer, mäklarkontor och tusentals nya bostadsrätter.

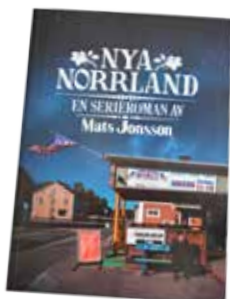

Längst ner på sidan 218 frågar en av seriefigurerna hur man skall kunna lösa den här för landsbygden så viktiga frågan

och kompisen svarar att det blir väl så att det börjar med en landsbygdsrörelse av något slag där folket kan aktivera sig. Och det känner vi ju igen från vår egen byarörelsen.

Jag kan varmt rekommendera boken för alla som är intresserade av landsbygdsutveckling. Ge inte upp om det känns segt i början. Klokheterna duggar tätt när man kommer in i läsandet.

Inge Larsson

JÄMSTÄLLDHET – vad är det?

För mig har jämställdhet blivit ett modeord som man använder i tid och otid nästan så att det börjar bli tjatigt och urvattnat. Men visst är det viktigt att vi alla ges möjlighet att leva under jämställda former och förhållanden.

I länsbyggerådets styrelse är vi fyra kvinnor och två män och vi alla tycker att det funkar bra. Vi män är i minoritet och känner inget behov av att vara flera bara för att nå upp till jämställdhet.

För mig är jämställdhet någonting annat och större än antalet ledamöter i en styrelse eller sammanräkningar av hur många minuter män och kvinnor talar i styrelser och på möten. Jag menar därmed inte att det är oviktigt. Men det känns som ett litet problem när vi alltmer utvecklar ett samhälle där ”vi och dom principer” samt utanförskapet växer sig allt starkare och omfattar stora befolkningsgrupper.

I den industrialiserade världen blir vi allt fetare samtidigt som folk i U-länderna svälter ihjäl. Vi stänger gränserna för de som lämnat allt och flyr för sina liv från terror och förföljelser. Vi har segregerade bostadsområden där de rika bor på gräddhyllor och flyktingar i mentala slumområden och hemlösa i trappuppgångar eller på parkbänkar. Listan på ojämlikhet kan göras lång och det tycks som om listan bara växer samtidigt som politiska partier som vill knuffa bort de mest utsatta växer sig allt starkare.

Jag är väl medveten om att man måste prioritera det man tycker är viktigast och att varje människa måste och har rätten att göra sin egen prioritering. Jag tror mig veta och hoppas att det är rätt att det i den ideellt arbetande landsbygdsrörelsen

står ganska bra till inom demokrati och jämställdhet.

Däremot tror jag att vi alla, eller åtminstone nästan alla, har ett arbete att göra inom mångfaldens viktiga fråga. Då tänker jag i första hand på hur vi skall få med den stora gruppen av nysvenskar som kommit till vårt land men ännu inte hittat koderna och portarna för att komma med i den ideellt arbetande landsbygdsrörelsen. Här har vi en viktig fråga vars lösning säkert skulle berika alla parter.

Finns det någon grupp i vårt län som lyckats bra med detta är vi på U-svängen jätteintresserade av att få veta hur ni gjort.

Ring mig på 070-665 45 43 och berätta vad ni gjort.

Inge Larsson

Mystiska svampar?

I mitten på september kom det upp mängder med kolsvarta svampar i min gräsmatta. Svamparna som var en dryg decimeter stora har aldrig tidigare funnits där. Mitt barnbarn Victor tog den här bilden och lade ut den på Facebook. Den väckte stor uppmärksamhet och flera hade fått likadana svampar i sina gräsmattor men ingen visste vilken sorts svampar det handlar om. Är det någon som vet vilken svampart det handlar om och varför de dök upp i år?

Bra byalagsförsäkring

Vi fick ett samtal från Ann-Marie Karlberg som berättade att Kungs Barkarö intresseförening fått glädje av att som medlem i Länsbyggerådet också blivit automatiskt och gratis anslutna till Hela Sverige ska levas byalagsförsäkring.

Det var i somras som en kvinna var vid föreningens badplats Botten i Kungsör och råkade ut för att en lösspringande hund med koppel snodde in hennes ben i kopplet. Kvinnan föll och skadade ena

benet så illa att hon fick uppsöka sjukhus. Hon har nu fått ersättning från byalagsförsäkringen. Inga stora pengar men hon är helt nöjd.

Vi tar upp detta i U-svängen för att påminna om att våra medlemsföreningar har en försäkring som vi tror att alla inte är medvetna om.

Inge Larsson

Länsbyggerådets höstkonferens

Under oktober kommer vi i Länsbyggerådet i Västmanland att anordna en konferens för styrelserna i andra Länsbyggeråd i landet. Sex Länsbyggeråds styrelser är inbjudna till konferensen som skall hållas på Skantzen Brukshotell i Hallstahammar.

Från Hela Sverige ska levas deltar verksamhetens ordförande Åse Classon och HSSL:s projektsamordnare Claes Bäcklin. Från Västmanlands Kommuner och Landsting deltar Pia Axelsson och föreläser om hur man använder sociala medier på effektivaste sätt.

Tid finns också avsatt för diskussioner om aktuell frågor för länsbyggeråden som t ex hur vi kan få med ungdomar och hur länsbyggeråden blir en självklar och välkänd samarbetspartner för alla byalag och lokala utvecklingsgrupper.

Till genomförandet har vi i Västmanland fått ett ekonomiskt bidrag från vår riksorganisation Hela Sverige ska levas. Vi tackar för det och hoppas att konferensen skall göra oss ännu effektivare i arbetet för en attraktiv och levande landsbygd i våra respektive hemlän.

Inge Larsson

BOKRECENSION

Stockholm städerna och resten

Författare: Arne Müller

Foto: Erland Segerstedt

Ord & visor förlag

198 kr hos Ad Libris

I boken blottlägger och analyserar författaren de mekanismer som styr utvecklingen bort från landsbygd och till de stora städerna.

Han visar att inte ens stora städer som Umeå går säkra i framtiden, när allt större delar av Sverige töms på service och människor.

För mig är boken intressant med många inslag av analyser, förklaringar och berättelser från olika delar av Sverige. En bok som jag inte sträckläser men återkommer gång på gång till och läser valda delar. Vissa kapitel är djupt analyserande och ger förklaringar till många företeelser inom landet. Som exempel kan nämnas "Sorsele trotsar schablonbild av glesbygden" och "Blåser det nya vindar"

I boken påvisar forskare resultat av deras arbete.

Köp boken, läs det som du finner intressant, samt ha den som referenslitteratur.

Helen Fahlin

NATURRUTAN

Trots att kungsfågeln är vanlig i så gott som hela landet är den ganska okänd för gemene man.

KUNGSFÅGEL

Den är Europas minsta fågel, endast ca 9 centimeter lång och väger 4–6 gram. Kungsfågeln är grågrön och ganska oansenlig om det inte vore för den gula hjässan som gett fågeln dess namn så skulle den lätt kunna förbises. Ofta ser man den födosöka högt upp i granarna hängande i luften med fladdrande vingar som en kolibri eller så blir man uppmärksam

på den genom dess höga svirrande sång. En sång som ligger så högt på tonskalan att de flesta äldre människor inte kan höra den.

Kungsfågeln lever sitt liv i granskogar eller blandskogar med inslag av gamla granar. Trots sin litenhet och sin ringa vikt så stannar en hel del av kungsfåglarna kvar i vårt land under vintern. Bli det en riktigt kall vinter fryser många ihjäl. Att någon överhuvudtaget klarar sig beror på en mycket hög ämnesomsättning och en bra isolerande dun och fjäderdräkt.

Det stora antalet som flyttat ur landet, mestadels i oktober, blir då en säkerhet för artens fortlevnad.

Ett flyttrekord sattes vid Ottenby fågelstation 2014.

Under tre dagar i mitten av oktober ringmärktes

då ca 4 000 kungsfåglar. Ut och leta! Under flytten i oktober kan kungsfåglar dyka upp lite varstans och de är väldigt orädda då. De kan till och sätta sig på människor. Det har hänt mig flera gånger vid Ottenby fågelstation.

Inge Larsson

Länsbygderådets styrelse 2017

Ordförande*Helen Fahlin*

Korsbacksvägen 17
737 91 Fagersta
070-576 49 60
helen.fahlin@helasverige.se

U-Svängen*Inge Larsson*

Kvarnängsvägen 10
730 61 Virsbo
070-665 45 43
virsboinge@telia.com

Kassör*Nils-Gunnar Nilsson*

Rikshusvägen 1 A
722 33 Västerås
021-604 58, 073-638 10 78
nigun44@gmail.com

Ann-Marie Karlberg

Barkarövägen 14
736 93 Kungsör
0221-301 22, 072-510 45 25
ann-marie.karlberg@hotmail.com

Sekreterare*Regina Da Ré*

Diktäppevägen 3
734 36 Hallstahammar
073-734 12 94
gina-julla@live.se

Marlene Carlsson

Solvretsvägen 4 A
739 30 Skinnskatteberg
arb. 0222-450 34, 073-770 68 44
marlene.carlsson@skinnskatteberg.se

Ansvarig utgivare av U-Svängen: Länsbygderådets ordförande Helen Fahlin.

Skickas till länets ca 110 lokala utvecklingsgrupper, kommunala tjänstemän, turisttjänstbyråer, organisationer som Coompanion, LRF, ALMI med flera samt myndigheter som Länsstyrelsen och Landstinget.

Hör av Dig!

Utnyttja möjligheten att berätta om din förening!
Vad jobbar ni med? Hur kom ni igång? Planer?
"Ingen kan skriva" säger ni — bara ring eller maila
till Inge Larsson, så får ni hjälp med att berätta!
Alla kontaktmöjligheter vid Inges bild här ovanför!

Du kan kontakta vem du vill bland
styrelsens medlemmar – adresser
här ovan.
Välkommen att höra av dig!

Postadress:
**Hela Sverige ska leva/
Länsbygderådet i Västmanland**
c/o Regina Da Ré
Diktäppevägen 3
734 36 Hallstahammar